

KATOLIK

God. I.

ŠIBENIK, 29. lipnja 1930.

Broj 3.

RIMOKATOLIČKA CRKVA

Isukrat, sin Božji, došao je na svijet, da popravi nesreću prvoga grijeha, da spasi čovječanstvo. Toj svrsi je bio namijenjen Njegov božanski nauk, Njegov živi primjer, te sredstva milosti, što ih je ustanovio, da možemo postati dionici Njegovih neizmjernih zasluga.

No Njegov boravak na zemlji bio je kratak. Zato je utemeljio društvo, Crkvu. Njoj je ostavio svoj nauk, da ga čuva, brani i tumači — do konca svijeta. Isukrat je utemeljio Crkvu, ali se ova imala raširiti po svijetu. Zato je odabrao pomagače i nasljednike — apostole: „Idite po svemu svijetu, učite sve narode, krsteći ih...“

Crkva je savršeno društvo i kao takva treba da ima vidljivu glavu a to je sv. Petar i njegovi zakoniti nasljednici — Pape. Crkva je velika obitelj, a obitelji je glava otac. Takvim je bio općenito držan već od početka Petrov nasljednik: rimski biskup i zato baš nazvan Papa — Otac. Isus sam nazivlje Crkvu kraljevstvom Božjim na zemlji, ali kraljevstvo treba da ima kralja. U Starom Zavjetu Bog je bio kralj izabranoga naroda, ali u Saulu dao mu je i vidljivoga kralja. Tako je i Isukrat nevidljivi kralj katoličke Crkve, ali Papa je Isukrstov zastupnik, to jest vidljivi kralj.

Iz ovoga slijedi:

1. Papa je poglavica sv. Crkve, kojemu je od njezina utemeljitelja opredijeljena služba, da upravlja svom Crkvom: „Pasi ovce moje, pasi janjce moje“; da sam, nepokolebiv u svetoj vjeri, krijepti druge i čuva ih od zablude, jer je Isukrst rekao svetom Petru: „Ja sam molio za te, da tvoja vjera ne popusti... a ti, kad ustreba, utvrdi svoju braću“.

2. Ne može da bude nego jedna prava Crkva, i to ona, kojoj je na čelu sv. Otac Papa, a ta Crkva ne može da bude nacionalna, to jest

crkva jednoga naroda, nego općenita, katolička za sve narode, kao majka, koja obuhvaća mnogo sinova.

3. Isukrst je utemeljio Crkvu u zemetku, a apostolima je povjerio zadaću, da je šire i razviju naprama onome, što su od Njega čuli i vidjeli. Sav nauk Isusov nije u sv. evanđelju popisan, nego se sačuvao i u predaji. To znači, da su apostoli mnogo toga čuli i vidjeli i prema tome dalje radili i pripovijedali svojim učenicima, nasljednicima i prvim kršćanima.

4. Crva u zemetku bila je kao zrno gorušice, koje se ima razviti i uzrasti u veliko stablo. Stoga nije imala u početku ni osobitih zakona, ni razvijenoga bogoslužja, jer nije imala ni crkava, ni oltara ni svega onog društvenog i bogoslužnog ustrojstva, što je moglo doći tek kasnije, kad dođu vjernici, kad se raširi po svijetu. Onda će se sve to potanje odrediti prema broju, prilikama itd.

5. Crkvi je dao Isukrat vlast, da to može činiti, jer je vlast, što ju je primio od Oca, predao apostolima, a napose Petru, kome je predao ključeve.

Crkva dakle i njezina Poglevicu treba slušati, kako treba slušati u državi kralja, u obitelji oca, u društvu glavaru. A tko će pametan zanijekati kralju, ocu, glavaru pravo, da stvara potrebite uredbe i naredbe za napredak tijela, kojim ravna?

Ovo su zakoniti zaključci ne samo za svakoga kršćanina, nego i za svakoga razboritog čovjeka.

Koliko je dakle opako, toliko je ludo govoriti, da se ne valja pokoravati zakonima, što ih je sv. Crkva izdala, jer da o tome nema ništa u evanđelju. Ludo je nijekati pobožne ustanove, kojima je početak već od apostola, te ih držahu sveti Oci i najveći sveci.

Sve ono, što se tokom vijekova

pomalo u Crkvi uvelo, to je život, koji se razvio u ovom „gorušičnom zrnu“, a kakva ne nalazimo kod onih, koji se otcijepiše od Crkve.

No što pametni razume kao naravnu posljedicu i razvitak, što katolici vjeruju, to krivovjerci i odmetnici niječu, da opravdaju svoje zablude i djela svojih strasti.

Zanimive brojke

Izašlo je drugo poboljšano izdanje veoma zanimivoga „Atlas Hierarchicus“ vlč. o. Streit-a. U njemu se njemačkom točnošću i strpljivošću velikim tablama prikazuje sadašnji položaj katoličke Zapadne i Istočne Crkve. Iz njega crpim ove glavne savremene podatke:

U Francuskoj je više tisuća svećenika poginulo u ratu. U nekim biskupijama su dušobrižničke prilike tužne, ali se u mnogim biskupijama uzorno i žilavo radi, da se popravi ovo stanje. U Parizu je dobro provideno, jer ima 1369 svećenika. U Francuskoj je bilo god. 1913. 56.546 svećenika, dok ih je danas samo 48.753.

U Španjolskoj je dobro. Prije rata bilo je 30.430 svećenika, dok ih je danas 33.060. Ima 865 muških samostana sa 6.826 redovnika, dok je zaručnica Hristovih (redovnica) 41.790 u 3.389 samostana. Redovnice su iza rata do sada podigle preko tisuću novih kuća.

U Engleskoj je god. 1913. bilo 2.296 svećenika i 1.706.499 katolika. Danas Engleska broji 2.055.860 katolika sa 2.685 svećenika i 1.460 redovnika. U Irskoj je 830 svećenika.

U Njemačkoj veoma je utješan znatni porast svećenstva. Köln je prije rata brojio 2.181 svećenika, a sada ima ih 2.592. Freiburg je imao 1.370 svećenika, a sada ih ima 1.558. München je imao 1.277, a sada 1.423. I. t. d.

Sjajan je napredak katol. Crkve u Sjever. Americi. U Sjedinjenim

Država vama prije rata bilo je oko 15 milijuna katolika, a sada ih je preko 19 1/2 milijuna. God. 1913. svjetovnih svećenika bilo je 13.273, a sada ih je 18.368. Redovnika je god. 1913. bilo 4.272, a sada ih je 7.358. Redovnica je prije rata bilo 73.000, a sada ih je mnogo više. U Kanadi bilo je prije rata 2.916.534 katolika sa 3.208 svećenika i 1.258 redovnika. Sada ih je 3.789.390 sa 5.010 svećenika i 1.677 redovnika.

U Južnoj Americi katolicizam također napreduje. U Ekvatoru ima sada 502 svećenika, a prije rata ih je bilo 443. U Kolumbiji ima 225 svećenika više negoli ih je bilo prije rata. Katolici su u Brazilu narasli za 6 milijuna, tako da ih je sada 26.675.000.

O misijama drugi put.

Isusovo proročanstvo: „Ja sam s vama do konca svijeta“ - lijepo potvrđuju i ove zanimive brojke o dnevnom tako lijepom napretku naše svete katoličke i apostolske Crkve. *jofe*

Tko je Papa?

III.

Papa je začetnik svega moralnog dobra, što se vrši posvijetu. Vatikan s Papon je ono oživljujuće i rasvijetljujuće središte, ono sunce na zemlji, koje rasvijetljuje svojim svijetlim zrakama svijet evanđelskim naukama,

Pisma malodušnima

Dragi Pero:

Zadnji si put kazao, da opažaš, kako kod mnogih dobrih katolika pada srčanost, kada vide kako protivnici navaljuju na našu crkvu i vjeru.

Meni to nije ništa neobično. Ja sam listajući knjigu zgoda i nezgoda katoličke crkve, t. j. njezinu povijest, naišao i na burnije doba nego je naše i na borbe krvavije nego ih danas crkva vodi — a sve ih je crkva nadvladala. „Ona je vidjela — kaže povjesničar Macaalej (po vjeri protestant) — kako oko nje niču carstva i države, pak će ona vidjeti, kako ih i nestaju...“ A to zato jer je kat. crkva djelo božjih ruku, a ne čovječjih. Ovo je pak najglavnije, dragi Pero, i ovo nemoj nikada zaboraviti.

koje daje srčanost slabijima, potiče kukavice i nemarne, tješi one, koji se bore i trpe. On je onaj, koji nadahnjuje radnike na raznim poljima ljudskoga materijalnog i duševnog rada. Opstoje li djela žara, djela pregaranja, djela žrtve, a da ih Papa nije stvorio, pomagao ili barem odobrio?

Papa je onaj, koji ulijeva snagu i ufanje onima, koji su klonuli! Nema mučenika, da ga on nije proslavio; nema pravedne borbe, da je on nije ojačao.

On je onaj dobar otac, koji nas zove na pravi kršćanski život. On je onaj, koji utvrđuje vjernike, kad raskoli i krivovjerska uvadaju razdor i smutnju među kršćanski puk. Na njegov glas tisuće i tisuće mladića ostavljaju milu otadžbinu i rodnu grud, da kao Isusovi apostoli pođu do zadnje granice svijeta, tamo, gdje vlada vječni led polarnih krajeva ili nesnosna vrućina afrikanškoga pijeska, da nose svijetlost i život evanđelja, plodonosno sjeme vjere i kreposti.

Eto ovo je služba nasljednika Petrova na zemlji. Zato je shvatljivo, zašto svi vjernici i narodi gledaju u Papinstvu sunce, koje daje svijetu kreposno življenje i najbolju civilizaciju. Toj katoličkoj civilizaciji i mi Hrvati moramo sve zahvaliti. Papa je bio onaj, koji nam je po-

Malodušni kršćani vide, gdje se navaljuje na crkvu i na vjeru i na Boga. Čini im se u njihovoj bojazni, da će propasti i crkva i Bog i vjera. Takvih imade, dragi Pero, i u tvojoj okolini.

Njima ću danas napomenuti grozote francuske revolucije i nepravde, koje su crkvi nanesene i vidjet će, da je doista ni vrata paklena ne mogu nadvladati.

Francuska je revolucija buknuła 1789. u Parizu. Uzroke ti ne ću navadati sada. O njima sam ti govorio, dragi Pero, nedavno. — Ulica je uzela vlast u ruke. Isplivale su na površinu osobe ne uvijek najsvjetlije prošlosti.

Revolucionarci srušili su prijesto, a onda udarili i na crkvu, pak čak i na samoga Boga.

slao benediktince, koji su nas uveli u krug evropske kulture još u IX. vijeku. Katoličkoj Crkvi smo zahvalni, što smo po biskupima i redovnicima dobili uz vjersko-moralnu pouku i svu umnu naobrazbu, od pučke škole do najviše. Papi smo dužni zahvalnost, što smo u užasnoj borbi sa Osmanlijama sačuvali svoje katoličanstvo i svoje hrvatstvo. *jofe*

Tko uvijek pobjeđuje?

II.

Jedva svršiš krovna progona, kad li nastaje pogibelj u krilu same Crkve. Oholi svećenik Arije stade širiti krivovjersko: nijećući samo božanstvo Isukrstovo. Mnogo je zla donijelo Crkvi to krivovjersko, a mnogo se raširilo pomoću svjetovne vlasti, jer su ga pomagali carevi, koji su i sami bili pristasa Arijevi. Biskupi su bili proganjani i tjerani iz svojih gradova, svećenici zlostavljani, jer su krivovjerci bili himbeni i zlobni. Ipak, dok je sv. Jerolim bolno uzdisao, da je sav svijet zaražen tim krivovjerskom, ono je ipak svršilo i propalo. Crkva ga je osudila u nicejskom saboru, stvorila mnoge zakone, protumačila pravi nauk i izašla slavodobitna iz kušnje.

I češće se pojavljuju krivovjerci: biskup Nestorije i Eutih, pak Donatisti, Pelagijanci, Maniheji, i mnoštvo drugih u svojoj oholosti kušaju, da

Najžalosnije je to, da su im pri tome bili pri ruci i svećenici, a i po gdjejkoji biskup, koji se izuevjeriše svojoj uzvišenoj službi.

Takvi svećenici pokušali su učiniti neku vrst narodne crkve, u kojoj glava crkve, sv. Otac Papa, ne bi imao vlasti. Dakako, da je to revolucionarcima dobro došlo.

Glavari revolucije počeli su udarati na sv. vjeru. Bjesnili su proti njoj baš đavolskom mržnjom. Upotrebili su sva sredstva: i poragu, i silu pak i samu smrt.

Najviše su išli za time, da u dušama katolika ubiju vjeru u svećenstvo. Stoga su ih izvrgavali svakoja-kom ruglu.

Zatim su posegnuli za crkvenim imanjem. Opljačkali crkve, pokrali sv. posude i sve što se nama, dragi Pero, danas ježi kosa na najpogrd-

cijepati stado Kristovo, ali kolovode propadaju, često svršavaju užasnom smrću, koju vjernici smatraju kaznom Božjom, a Crkva se opet ojača, pročišćena burom.

Carigradski dvor je često pomagao krivovjerce uvedavši onu politiku, što se obično nazivlje cezaropapizmom, a to je, da je država htjela biti nad Crkvom, htijajući, da Crkva služi državi u njezine svrhe, dok je car htio, da Papa bude njegovo oruđe. U tom boju stradali su mnogi biskupi i neki Pape, ali je na koncu pobijedila Crkva.

I divlji narodi zadadoše mnogo jada svetoj Crkvi, ali ili uzmakohše ili se podložihše Crkvi primivši sveti krst.

Naši dopisi

Posvećenje nadžupske crkve u Tijesnu

U nedjelju 22. juna varoš Tijesno doživjela je rijetko katoličko slavlje, pri kojem se najljepše očitovala duboka religioznost onoga pučanstva i njegova ljubav i odaoost katoličkoj Crkvi i svome biskupu. Toga dana obavilo se posvećenje nadžupske crkve. Odavna je crkva sagrađena, ali nije posvećena, pa je bila želja onoga pučanstva, da lijepa crkva sv. Duha, koja je na-trag mjeseci bila ukusno obojadsana i obnovljena, bude također i posvećena.

Presvij. biskup u subotu popodne bio je srdačno dočekan pri dolasku u Tijesno od svećenstva dekanata, općinskog upraviteljstva i od vrijedne glazbe te ogromnoga mnoštva vjernika. Funkcija je počela već u 10 sati uveče, naime bdijenje pred crkvom, pri kojem se izmijenilo gotovo

nije načine obesčastili Presv. Oltarski sakrament. Zapalili svete knjige i svete haljine, u vodu pobacali mnoga tjelesa svetih.

Ali to nije dosta bilo, dragi Pero, onim bezbožnicima. Kad su vidjeli, da ne ide tako i da narod još jače vjeruje svoju vjeru, počeli su progonima. Dakako, da su bili prvi na udaru svećenici. Zabranili su im nositi svećeničke haljine. U ime bratstva, jednakosti i slodode zatvarali ih u tamnice i tu ih umorili kao u Parizu jedan dan preko 300 svećenika, 2 biskupa i 1 nadbiskupa.

Neki su svećenici ispustili dušu u najgroznijim mukama. Tako u gradu Lyon-u je razhješnjena masa naroda ubvalila jednog svećenika i kidala mu meso na živo. U gradu Rheimsu su pred gradskim vijećem svetog kanonika Aleksandra polagano pekli, da mu muke budu veće. Ovakvih bih ti slučajeva, dragi Pero, mogao mnogo nabrojiti.

(Svršit će se).

cijelo selo te se uz asistenciju svećenika pjevala pred svetim moćima jutrnja.

Presvij. biskup je onoga dana na otvorenu ujutro u 5 sati rekao sv. Misu te je podijelio prvu sv. pričest djeci. Preko sv. Mise glazba je udarala više pobožnih komada. U 7 sati započeo je velebitni obred posvete, koji je obavio presvij. biskup uz podvorbu svećenika i klerika. Narod je pobožno pratio svete obrede, koji su nadasve ganutijivi. Iza posvete slijedila je svećana Misa, koju je otpjevao u staroslavenskom jeziku vlč. don Toma Perina uz asistenciju presvij. biskupa. Iza evanđelja presvij. biskup blagoslovio je kleričko odjela sjemeništarca Ivana Čaberice te je zatim progovorio narodu. Riječi presvij. biskupa bile su nadahnute toplinom pastirskoga srca i prožete ljubavlju za spas duša. Uza svu silnu vrućinu narod je u prekratoj crkvi pratio propovijed svoga pastira neoblčnom pomnjom i ganućem.

Popodne parobrod „Kozjak“ doveo je lijepi broj izletnika iz Šibenika, koji su također došli, da uzveličaju slavlje Tijesna. U crkvi je vlč. župnik održao shodan govor te je zahvalio presvij. biskupu i svećenstvu na sudjelovanju ovoj katoličkoj svećanosti.

Mora se istaknuti, da je Općina u Tijesnu sa svoje strane uložila svu brigu i dala svu svoju pomoć, da ova rijetka religiozna svećanost uspije što ljepše i bude očitovanje duboke katoličke svljesti onoga pučanstva. Župnik don Toma Perina zaslužuje svaku pohvalu, što je organizirao ovo crkveno slavlje. *Prisutnik*

Čuvajmo stid i pristojnost!

Počelo je doba kupanja, pak smatramo svojom dužnošću, da upozorimo vlasti i opomenemo roditelje. Prošlih godina bilo je s mnogo strana ili bolje sa strane pristojnih osoba prigovora, tako da maogi nijesu htjeli ni ići na Jadriju na kupanje baš zbog povređenoga stida i pristojnosti.

Kabine bi morale biti odijeljeno za muške, a odijeljeno za ženske, te da se ne može od jednih preći k drugima. Nadzor muške strane neka bude povjeren muškom čuvaru, a ženske čuvarici. Djeca ispod 15 godina ne bi smjela biti pripuštena na kupanje nego samo u pratnji roditelja ili koje odrasle osobe.

Ne bi se smjelo dopuštati, da se itko svlači na otvorenu. Imalo bi se paziti, da odijelo za kupanje bude pristojno, a ne bi se smjelo dozvoljavati, da se u kupališnom odijelu kreću osobe po bifetu ili bez razlike spola sunčaju i šetaju po šumici. To je naprosto sramota i sablazan, te ubija stid u odraslima i dječici.

Vlast bi morala strogo nad tim paziti!

PORUKA UPRAVE. Evo šaljem našim prijateljima već treći broj „Katolika“ i prilazemo ček za pretplatu. Nekima smo poslali i više istisaka. Da možemo konačno odrediti nakladu, molimo, da nam se javi, koliko se istisaka želi; a tko ne može rasprodati, neka nam vrati preostale istiske.

Razne vijesti

Značajne riječi bana dra Šilovića. Prevrćući listove naišao sam u „Hrvatskoj Straži“ na dopis iz slavonskoga sela. U tom dopisu čitam i ove značajne riječi sveuč. profesora i bana savske banovine dra J. Šilovića: „Čovjek nije niti može biti sretan, koji ne vjeruje... Ja, Vaš ban, ne stidim se nikada i nigdje poći u hram Božji, da prignem koljeno pred Veličanstvom Božjim“. Ovako naš priznati učenjak. Dakako da se s ovakvim mišljenjem ne mogu složiti mnogi naši „napredni i slobodoumni“ žutokljunci, koji su već proučili nekoliko godišta bulvarskih liberalnih novina... i dosta. Pona-vlja se dakle ona poznata rečenica: Prava učenost dovodi k Bogu, a poluučenost odvodi od Boga; jer je učenost ponizna, a poluučenost i plitkoća ohola. - *Stražar s otoka.*

Darovi nadžupske crkve u Tijesnu. Prigodom posvećenja ove nadžup. crkve Ana Šare ž. Stipe iz Šibenika darovala je pet oltarnjaka od fine bijele tele. Isto tako bivša nadučiteljica u Tijesnu gđica Anka Paut zauzela se i lijepo izradila oltarnjak za glavni žrtvenik. Također vrijedna učiteljica u Tijesnu gđa Rodić izradila je prekrasne čipke za kratku sveć. bijelu haljinu i poklonila našoj crkvi. — Na lijepom daru ovim plemenitim osobama harno zahvaljuje Uprava nadžup. crkve u Tijesnu.

Socijalne bilješke

Socijalno pitanje u širem smislu je skup bolesti, koje danas vladaju u ljudskom društvu, kojih proučavamo uzroke i tražimo im lijekove. I naš narod boluje već dosta teško, jer ga po gradovima tišti pomanjkanje stanova i skupoća. Odatle proističu mnoge druge nevolje, koje silno škode intimnosti, svetosti i zdravlju ženidbenoga života i veza. Po selima: ekonomska kriza, iseljivanje i opet nezaposlenost. Sve to tišti seljački narod.

Crkva nam pokazuje i pruža lijek tome u vršenju svih vjerskih dužnosti, koje čine čovjeka kreposnim, te u stručnoj (staleškoj) organizaciji, da pomoću nje lakše jedan drugome pomognemo.

Naše knjige

Mourret-Dujmović: Papinstvo. (Sarajevo. Hrvat. Tiskara. 20 Din.) O Papi i o Papinstvu nikada dosta! Vlč. Mourret u 160 stranica daje nam lijepu sliku o Papinstvu i Rimu; Papinstvu i Crkvi; Papi i civilizaciji. Predmet je lijepo obrađen i čita ga se oduševljenjem. — Hrvati katolici će još većim oduševljenjem čitati knjigu vlč. Kocijanica: *Pape i hrvatski narod*, koja je nadopuna ove knjige Mourreta. Nema dobra kod Hrvata i kod drugih naroda, a da im Pape nijesu bili izvor i ognjišta. Stoga bi svaki naš inteligentan čovjek morao da pročita obe ove knjige. Tada bi uistinu razumio, što je Papinstvo svijetu. *jofo.*

Iz katoličkoga Šibenika

O poučavanju vjeronauka u narodnim školama. U nedjelju, 22. t. mj., prigodom oglasa osnovnih škola u Šibeniku, kojim se upozoruju roditelji, da se pri upisivanju svoje djece u prvi razred izjave, da li žele, da njihovu djecu poučava u nauku vjere svećenik ili učitelj, čitala se po svim crkvama preko službe Božje sljedeća napomena vjernicima, poslana od Biskupskoga Ordinarijata: „Upozoruju se stoga vjernici, da sama Crkva ima pravo i dužnost, koju je primila od svoga božanskog utemeljitelja Isukrista — po riječima: „Podite, učite sve narode! — da poučava vjeronauk. Stoga jedino svećenici, koji imaju vlast od Crkve, mogu poučavati vjeronauk u školama i niti ko drugi.“

Prva sv. pričest muške i ženske osnovne škole sv. Frane održala se prema već najavljenom programu. Bio je uprav dirljiv prizor, kad je lijepa četa od 180. što dječake što djevojčica, sva u bjelini ispunila cijelu sredinu prostrane crkve sv. Frane. Crkva je bila iskićena, kao za najveće svetkovine. I dok su crkvom odmijevali zvonki i radosni zvuci nabožnih pjesama posebnoga zbora starijih učenika, srca su malih sretnika sjala plamenom ljubavi i mirisala nedužnošću svome nebeskome Gostu. Napokon kucnu i najljepši čas. Presvij. biskup prikazao je veličinu časa i opisao prvopričesnicima sreću, koja ih sada čeka, a zatim sam podijelio sv. pričest djeci i velikom broju roditelja, koji su došli, da s djecom svojom podijele najveću radost. Iza sv. Mise obavila su djeca obnovu krsnoga zavjeta. — Zatim je sljedeo drugi dio proslave sa bogatim zajutarkom, koji je bio priređen u školskim prostorijama. U sredini svojih vrijednih nastavnika i nastavnica, s kojima su se i fotografirali, zadržale se djeca dugo vremena. Veselje je bilo veliko. Sa sviju onih mladih lica sjala je neobična sreća. Napokon nagrađeni slatkim vratila se razdragani svojim kućama. — Poslije podne iza sv. blagoslova primili su prvopričesnici za uspomenu lijepo slike. — I tako je prošao jedan lijepi dan, koji će zastalno ostaviti duboki trag u onim nevinim dušama.

Tjelovska procesija. Na Tijelovo održala se procesija, koja je — kao i ona na sv. Antuna — bila sjajna manifestacija našega katoličkoga grada. Dirljivo je bilo vidjeti pobožnost onih, koji su bili u procesiji, i vjeru onih, koji su je pratili sa strane. Na procesiji su uz brojnu školsku djecu, razne bratovštine, Križare i Križarice, „Šibensku Glazbu“, redovnice i cjelokupno svećenstvo učestvovala i sve vlasti, te dva odreda vojske, a Svetotajstvo je nosio sam presvij. biskup, koji je dao blagoslov na trima postajama i pred stolnicom. — U nedjelju, 22. t. mj., bila je također lijepa

mala procesija sa Presvetim iz Nove Crkve uz prilično učešće pobožnoga naroda.

Blagdan Presv. Srca Isusova. U petak 27. t. mj., na blagdan Presv. Srca, bit će jutrom u 6 s. pontifikalna sv. Misa u crkvi sv. Lovre, gdje se cijeloga mjeseca obavlja pobožnost i gdje će toga dana čitav dan biti izloženo Svetotajstvo, a popodne u Stolnici od 7 do 8 s. bit će sat klanjanja, te će presvij. biskup izmoliti pomirnu molitvu i dati blagoslov sa Presvetim. — U nedjelju 29. t. mj. u 6 s. popodne iz crkve sv. Lovre uputt će se svečana procesija u čast Presv. Srca Isusova.

Pobožnost 15 subota. U subotu, 28. t. mj., u crkvi sv. Dominika, počinje omiljela i jako raširena pobožnost 15 subota u pravu svečanosti Kraljice sv. Ruzariju za postignuće milosti. Jutrom u 6 s. je sv. Misa, preko koje će slijediti zajednička sv. pričest. Popodne u 7^{1/2} ruzarij, propovijed i svečani blagoslov.

Muževni nastup ženevskih katolika

Oltenski dnevnik „Morgen“ javlja o muževnom nastupu ženevskih katolika, koji pod vodstvom sjajno uređivanog dnevnika „Courir de Geneve“ tvore obrazovanu i svijesnu katoličku frontu, koja u odlučnom času zna da pokaže svoje uvjerenje također i na djelu.

Tako je nedavno socijalistični list „Le Travail“ velikim naslovima objavio poziv na predavanje slobodnoga mislioca Borulota, koje se imalo držati u gradskoj vijećnici. „Govornik će u svome govoru dokazati, da nema Boga“ — tako je pisao „Le Travail“. Kako je predavanje bilo najavljeno kao javno, to su katolička omladinska društva u svim gradskim župama među ljudima organizovala veliku protuskupštinu. Već sat prije predavanja čekalo je silno mnoštvo, oko 5000 ljudi, pred gradskom vijećnicom. Kad je to mnoštvo htjelo da uniđe u dvoranu, koja je za toliko mnoštvo dakako bila premalena, to je policija svakoga pojednog pretražila i pitala, da li je član kakvoga katoličkog društva. Svakoga, koji je na pitanje odgovorio jasno, policija je odmah odstranila. Stoga je oko 4000 ljudi moralo ostati vani pred gradskom vijećni-

Naše priredbe

Zabava „Zore“. Na Tijelovo, 19. t. mj., Hrv. kat. žensko prosvj. društvo „Zora“ u dvorani „Kat. Doma“ priredilo je veoma uspješnu zabavu, koju je svojom prisutnošću počastio i presvij. biskup dr. J. Mileta. Dvale se se tri komedije: „Besplatna ulaznica“, „Potjera“ i „Fotografka“. Svi, koji su prisustvovali zabavi, otišli su s nje potpuno zadovoljni, jer su mlade diletantice baš dotjerano odigrale svoje uloge, a i komadi — osobi dva zadnja — su bili veoma zgodni, pak je bilo smijeha izobila.

Zla štampa je gora od požara

i poplave:

pazi, da ti se ne uvuče pod krov duše, jer će pokupiti pakleni harač i ostaviti pusto garište, uništiti u njoj mir i zadovoljstvo i satrti vjeru u Boga.

Bježi od zle štampe kao od najvećega neprijatelja!

com. Međutim, dok je bogohalnik Borulot u svome sat i po trajajućem govoru nastojao, da sa starim i otrcanim te već po sto puta pobijenim frazama dokaže, da nema Boga, dotle je vani cijelo ovo mnoštvo od 4000 ljudi pjevalo vjerske pjesme i klečeći molilo vjerovanje. U dvorani pak iza Borulota prijavio se za riječ kanonik Clavel, koji je sjajno pobijao njegove navode i tvrdnje. Slobodomisliloci su ga pokušali prekidati. No bili su zapriječeni od većine katoličkoga slušateljstva, kojemu je ipak bilo uspješno, da se uvuče u dvoranu. Katolici su zatim zapjevali poznatu pjesmu: „Je suis Chretien (katolik sam)“ te su izašli na trg, gdje su skupa s onim mnoštvom od 4000, što je vani čekalo, oduševljeno klicali: „Živio Krist Kralj“, „Živio Papa“, „Živjelo naše svećenstvo“. Nato su se mirno razišli.

Taj dan ženevski katolici zastalno ne će tako lako zaboraviti. Bila je to veličanstvena manifestacija Boga i katoličkoj Crkvi i svećenstvu vjeronoga naroda.

Živjeti pošteno, drugoga ne vrijeđati, dati svakomu svoje!

Ulpian

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30.— Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, Pošt. pretinac 17. — Štampa: Pučka Tiskara, Braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić